

21 december 2013: ilja

Hoera we gaan weer reizen vandaag! We hebben een lange reis voor de boeg. Volgens de reisagent 9 uur maar in werkelijkheid zal dat wel weer langer zijn. We worden vroeg in de ochtend opgehaald. Er zijn dan nog weinig restaurants open dus nemen we een take away koffie mee vanuit het hotel en iets van deegbroodjes van oliebollenbeslag. We worden achterin geplaatst en de chauffeur wil ons met nog 2 dames dus met 4 man op de achterbank zetten. No way! Dat past echt nie! Hij schreeuwt iets in het Khmer en hoewel we de taal niet verstaan begrijpen we heel goed wat hij zegt. Wat een chagrijn zeg! Uiteindelijk gaan we met 3 personen op de achterbank zitten als hij vertrekt. Dat duurt helaas niet lang. Er komen steeds meer mensen bij en we eindigen uiteindelijk met 4 volwassenen en 2 kinderen op een normale achterbank. Stel je voor dat in Nederland 3 volwassenen dit al krap vinden. De chauffeur is onverbiddelijk en we moeten ons erbij neerleggen. Het wordt een helse rit van een uur of 4 naar phnom penh, de hoofdstad van cambodja. Dat ziet er even anders uit zeg dan 10 jaar geleden! Het begint een echte metropool te worden, veel brommertjes overal, goede wegen en nieuwe gebouwen. In onze beleving was phnom penh echt heel anders met z'n modderige straatjes en aftandse gebouwtjes. De chauffeur van de minivan probeert ons ergens te droppen. In de verste verte is er geen busstation te bekennen en dus nu zijn wij onverbiddelijk, je zet ons maar gewoon af bij het busstation, we hebben betaald voor de complete reis dus..... In eerste instantie weigert ie en gooit ie onze tassen eruit. Dan wordt remco heel boos, de chauffeur verstaat geen Nederlands maar hij begrijpt heel goed wat Remco zegt en kiest uiteindelijk eieren voor z'n geld en zet ons bij het busstation af. Uiteindelijk is dat misschien 500 meter verder rijden maar door alle verkeersdrukte is ie wel een kwartier langer onderweg. We hebben bustickets voor ruim 2 uur later voor de volgende bus, Remco gaat vragen of er geen eerdere bus is. Dan komt ie aanhollen en moeten we met alle bagage een spurt trekken naar een reeds vertrokken bus. We halen de bus in en kunnen gelukkig nog mee. Alleen hebben we geen tijd voor een wc bezoek of lunch. Nou ja dat moet dan maar, beter dan 2 uur wachten op een druk busstation. De busrit duurt ook weer ruim 5 uur en gelukkig stoppen we om een uur of half 3 voor een korte lunch. Sinds vanochtend hebben we niets anders gegeten dan die 2 oliebollendingen dus we hebben flinke honger. We eten ons noodlesoepje dan ook met veel smaak op, zelfs remco! Wat honger al niet doet! Als we in kampot aankomen begint het al donker te worden. We laten ons door een tuktuk bij little garden guesthouse afzetten. Dit blijkt een prima optie en moe vallen we neer op ons bed. Ja, ja, van reizen wordt je moe! Die avond brengen we nog even een bezoek aan rikitikitavi, het restaurant van denise, de oude bekende van Remco. Zij is er pas morgen dus gaan we morgen wel terug!